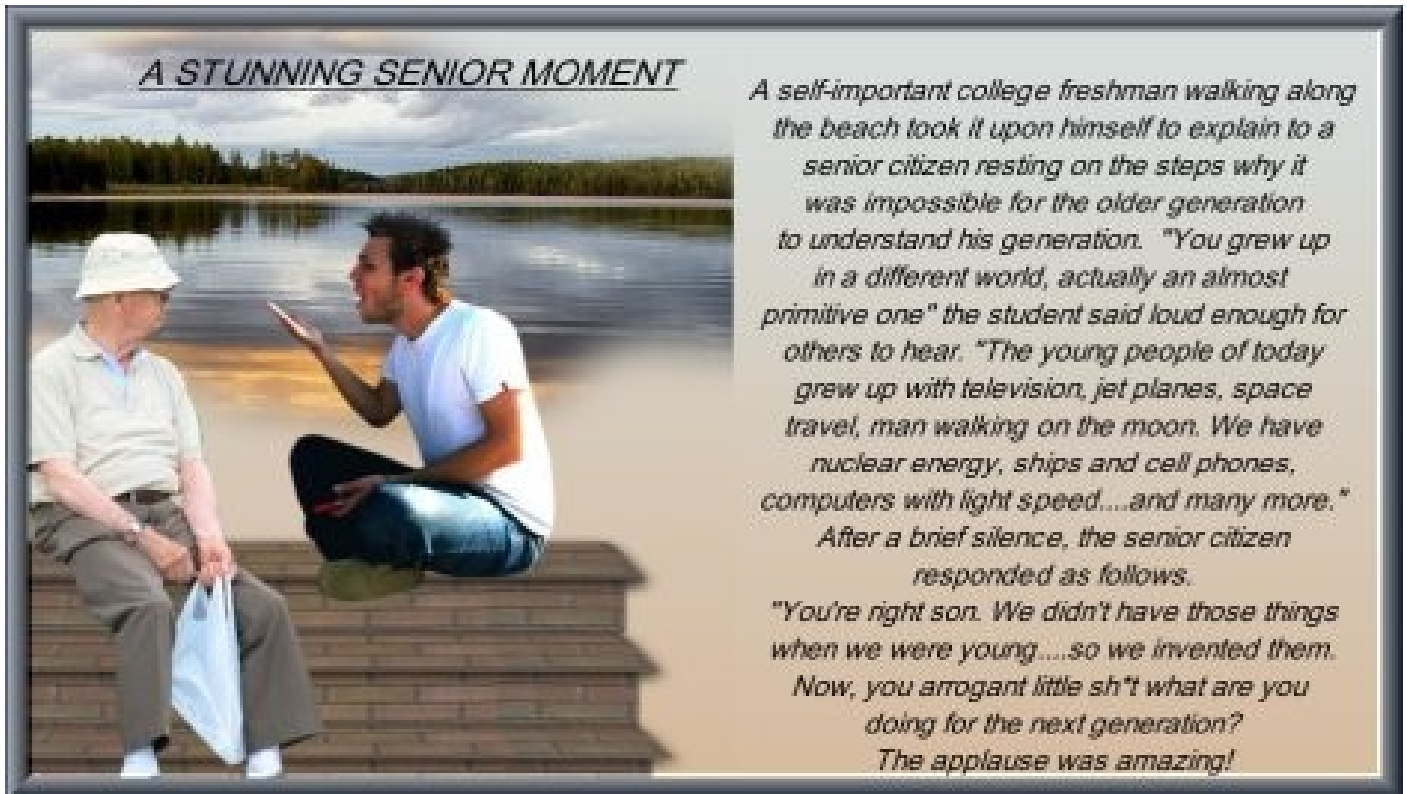

Jeg og meg generasjonen...

Den selvsentrerte generasjonen som vil vite hvor du er, ikke hva du gjør eller hvordan du har det. Du hører spørsmålet rundt deg i mobiltelefoner. Hvorfor er det viktig å vite det? Man vet hva empati er men egentlig ikke hva det betyr. Sosiale antenner er mangelvare.

En venninne i Australia sendte meg denne. (Se bilde.) Det fikk meg til å stoppe opp og tenke litt over vår tid.

Mobiltelefonen er et av de viktigste våpen selv om de fleste vet at den ikke er til å stole på i det hele tatt!

Selvsentrert

At det har eksistert selvsentrerte mennesker før er ingen nyhetsbombe, men at relasjonene har endret seg langsomt om ikke helt parallelt er jeg overbevist om.

Min far pleide å si at det fantes få plasser man kunne være så alene som i NewYork. Det har etter hvert kommet hit. Før kjente jeg alle i gata, nå kjenner jeg omtrent ingen, ikke naboen engang. Hva har egentlig skjedd? Er alle seg selv nok? Naboen kan ligge der død uten at noen reagerer. De syke, kronisk syke og andre som trenger hjelp får mindre og mindre adekvat hjelp med kortere tid og lange ventetider. Pensjonistene lever for lenge synes noen, uten å forstå hvem som har lagt grunnlaget for det samfunnet de lever i.

Utvikling

Det er riktig at det har vært en rivende utvikling på alle felt og svært mye har skjedd over sånn omtrentlig hundrede år. Vi har beveget oss fra et primitivt bondesamfunn til et høyteknologisk samfunn og mistet mye av høyteknologien i løpet av få år. De ingeniørene som fant opp mange av de nye tingene er pensjonister eller helt borte. Nå har vi blitt spesialister i idioti og bygger ned brukbare ting som FM radioen. Gir ofte dårligere behandling til de fleste.

Nå er vi fortsatt råvareleverandører på godt og vondt. (Olje.) Før kunne vi eksportere stein og tremasse. Et idiotisk eksempel er fisken som sendes til Kina for å komme tilbake som ferdigvare. Hvilken fornuft er det i slikt?

Nettsteder

Alle disse forholdene gjør at et slikt nettsted som dette og mange andre blir en erstatning eller en mulighet for de som ikke er helt sikre på hva som måtte mangle i livet. Ofte en noe uklar søken, mens andre vet helt klart hva de søker etter og greier å formulere det. Men likevel er nettet bare nettet og ikke livet selv!

Nettstedene har tatt livet av leksikonnet og de som visste «alt» finnes ikke lenger, allviter var et eget fag i fortiden.

Teknologi og rus

Vi benytter en god del av den teknologien som har tatt tiden og plassen i våre liv. Og når teknologien er i rivende utvikling på en spennende måte, hvorfor er ikke livene våre det også? Nettsidene viser ofte et vrengebilde.

Får vi ikke nok ut av det søker? Så mange søker en trøst i forskjellige former for den rusen vi søker, og noen blir avhengige av en form for rus, som erstatning for den naturlige lykken og omtanken som vi ikke vet at vi savner. Min mor sa det var selskap i en røyk. Litt av et selskap! Men slik er det likevel ofte. Er det selskap i FB da? Og er det et menneskelig selskap vi ubevisst søker, men på feil sted?

Men man kan bruke nettet som en kontaktflate akkurat som en telefon og ta kontakt med virkelige mennesker.

Hvordan har vi det

Engelsktalende spør til stadighet om hvordan vi har det, men forventer de et ærlig svar? Nei, de gjør ikke det. Slik opplever jeg at det er her også i mange kretser. Man ønsker hverandre en overstrømmende god dag, men ligger det noen som helst mening bak?

Har det noen som helst betydning for deg hvordan naboen har det? For når snakket dere sist?

Det er til og med en sport for flere regjeringer vi har hatt å ta pengene ut av lommene til de som har minst og helst redusere utbetalinger til de som trenger det mest. Gjemte man empatien i partiene og lot blårusen råde? Dett her er ikke noe som gjelder et bestemt parti, men det som har regjert mest og lovet mest har gitt minst til de som faktisk trenger det. Det verste er at da skal du helst ikke være av norsk opprinnelse! Forstå det den som kan...

Vi får stadig høre at dette landet er bland verdens rikeste, men det betyr ikke at man vil bruke penger der det trengs. Gjør alt dette noe med oss som mennesker? Blir vi til uforstandige knappetrykkere uten noen sosial evne? Hvordan har så du det med deg selv?

Infrastruktur

Ja, det er et fremmedord vi stadig hører, og at det koster så fantastiske summer at vårt rike land ikke har råd heller. Vi trenger jo veier, tog og bane samt personbiler, for uten dette så stanser landet å fungere. Problemet er bare at ingen av disse tingene fungerer som forutsatt fordi vanlig vedlikehold har man ikke hatt råd til. Men jnye agerfly vi heller ikke har bruk for, det har vi råd til. Ferges og broer er det veldig variabelt om vi har råd til. Og omkjøringsveier kommer ikke på tale, da får heller trafikk og transport vente. I det naboland vi pleier å sammenligne oss med er alle freger på riksveistrekninger gratis for brukeren. Brannsikring og annen sikring i tunneller er heller ikke aktuelt så vi får finne oss i at det stryker med noen mennesker. For det gjør det jo også på de dårlige og usikrede veiene vi har i dette landet som ikke er flatt. Samtidig så overfører regjeringen mer og mer ansvar fra staten til kommunene uten at det følger tilsvarende penger og viten med. FM sendingene er en pålitelig og god sak de vil stenge.

Internett skulle bli tilgjengelig for alle sa man i regjeringen, men har neppe orket å løfte en finger i den retningen. Fasttelefonen blir muligens rigget ned, og da forsvinner den siste pålitelige delen av kommunikasjons-infrastrukturen også til glede for mobilskapene, men til sorg for de som er avhengige av nødtelefoner og slikt. Idiotien og tankesløsheten har overmannet intelligensen som har forsvunnet samme vei som så mye annet, ut i det blå... Er det folket, oss, eller politikerne det er noe helt galt med, når vi ikke har evnen lenger til å kalle en spade for en spade og ikke et modifisert grep? Er vi i det hele tatt klar over hvem vi velger til å lure oss?

Bilde i tiden

Greier du å lese teksten i bildet, så tenk gjennom hva som egentlig står der du også. Skap deg et bilde av din egen tid. Hva gir den deg av positive impulser? Kan du gjøre noe med ditt eget bilde og hvor befinner du deg i det?

Konklusjon

Hver generasjon har sitt å plundre med, men spørsmålet er om vi blir mer og mer avstumpet som sosialt fungerende mennesker. Jeg har lyst til å hviske; "ja, på en måte".

Vi bruker uttrykket; bare en tanke, men det er ikke bare min venn!

:-)